

מצפים לישועה מחמאס

מערכת "כיפת ברזל" מוכנה לתגובת המחבלים, שירו מאות רקטות לעבר ישראל. התוצאות המחישו את ההישג העצום של המערכת, אך גם את מגבלותיה ואת חוסר האונים הנמשך של ישראל.

"כיפת ברזל" תוכל לספק הגנה לעורף במהלך מבצע, שחייב להיות קצה להפלת משטר חמאס בעזה – פעולה שהמצב הבינלאומי הנוכחי הופך לבעייתית ביותר – אך אין בכוחה למנוע מלחמת התשה או שיבוש מוחלט של החיים באזור הנתון להפגזתה. "כיפת ברזל" גם אינה יכולה להפסיק את מבול הטילים, ולא

ראש הממשלה מאיים על איראן ומזכיר את בגין ואת תקיפת הכור בעיראק. לי, לפחות, לא זכור שבגין דיבר כה רבות לפני התקפה. אם בכלל לדבר, מוטב לעשות זאת כאשר יש במה להתגאות. בינתיים, אין כל כך הרבה. המצב בעוטף עזה רחוק מלהרגיץ. הצמר נתניהו־ברק, שאינו מצליח להתמודד עם אוזבי הקיר בעזה, סבור אולי שתפארתו תהיה בלחימה נגד ארזי הלב־נון באיראן. אך מה שהתרחש בסבב הלחימה האחרון בוודאי אינו נוסך ביטחון בדבר הסיכויים במאבק יותר גורלי.

צריך לזכור שהאחראי למה שנעשה בדרום הוא שר הביטחון הנוכחי, שהנושא נמצא בטיפולו עוד מתקופת כהונתו בממשלת אולמרט, כלומר זה כחמש שנים. המצב העגום אליו נקלענו הוא פרי החלטתו האומללה של ברק במאי 2008 להימנע מהפלת שלטון חמאס ולהסכים לתהדייה. התנאים להפלת החמאס, הן במישור הבינלאומי והן מכל בחינה אחרת, היו אז אופטימיים. את ההחמצה היא קשה לתקן.

התנאים שהתפתחו מאז מכבדים מאוד על פעולה משמעותית נגד ממלכת הטרור בעזה. פעולה כזו עלולה לגרום להסתבכות עם מצרים ולהטות את תשומת הלב מהנעשה בסוריה ומהמאבק נגד איראן. גם הירידה שחלה מאז במעמדה הבינלאומי של ישראל איננה מסייעת.

בתנאים הקיימים נאלצה ישראל לספוג את פעולת הטרור הקשה באוגוסט 2011 ליד אילת, שבה נרצחו שמונה ישראלים ועשרות נפצעו. התגובה הישראלית הייתה מתונה. בהפצצות חיל האוויר ברצועת עזה נפגעו מספר מחבלים, ביניהם מפקד הזרוע הצבאית של ועדות ההתנגדות העממית. לא היה בכך כדי להרתיע מפני המשך הטרור.

במקביל ממשיכה ישראל לספוג זה תקופה ארוכה את "טפ־טוף" הטרור מעזה, ברמות הפגזות וירי ספורדי של פצמ"רים על היישובים בעוטף עזה. "טפ־טוף" זה נמשך גם אחרי הפסקת האש האחרונה. ישראל בהנהגת נתניהו־ברק השלימה, כנראה, עם המצב. לכל היותר מגיב חיל האוויר מדי פעם בהפצצה חסרת משמעות, שאינה מרשימה איש, על מטרה בעלת חשיבות משנית.

מהסבב הנוכחי לא יצאה ישראל וידה על העליונה. הוא החל בסיכול ממוקד שביצעה, כדי למנוע פיגוע מתוכנן. הפעם הייתה

"כיפת ברזל" אינה יכולה להפסיק מבול של טילים, ולא כדאי לנחש מה ייגמר קודם: מצבור הטילים הזולים שבידי המחבלים או הטילים היקרים מאוד המיועדים ליירטם

כדאי לנחש מה ייגמר קודם: מצבור הטילים הזולים שבידי המחבלים או הטילים היקרים מאוד המיועדים ליירטם.

האבירות שהמחבלים סבלו בסבב הנוכחי בוודאי לא ירתיעו אותם. אפשר גם שלפי חשבונם זהו מחיר שהם מוכנים לשלם עבור שיתוק החיים באזורים נרחבים של המדינה. הם גם הוכיחו לישראל, שלמרות "כיפת ברזל" יהיה עליה לשלם מחיר כבד עבור כל סיכול ממוקד.

בסבב הנוכחי התקפלה ישראל בנקודה קריטית. בעבר קבעה העמדה הישראלית כי מאחר שחמאס שולט בעזה, עליו להבטיח את השקט; ואם לא יעשה זאת – הוא ושלטונו ייפגעו. ישראל ממשיכה לדבר בלשון זאת, אך בפועל ויתרה על עמדה. תהא חמאס, המאפשר את ירי הטילים לישראל, לא רק שאינו נפגע אלא הופך בהדרגה לגורם "המתון", שממנו מצפה ישראל של נתניהו־ברק לישועה.

דעות
אחרונות
28.3.2012